

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. VII. Consilia circa puritatem intentionis in actionibus nostris, &
nominatim in Eleemosynis, Ieiuniis, & Orationibus sublatis inanis gloriæ
occasionebus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

mundi Saluator non approbat terminos, & limites in remittenda culpa offendoris, sicut neque ipse Deus D. N. terminum aliquem ponit, vt qui millies hostem suum in gratiam recipiat, si millies ille ad veniam & gratiam suscipienda se disponat: propterea enim varijs inspirationibus eum urget, ac monet, vt conuertatur: quia ipse cupit ei ignoscere; milleque beneficia in eum confert, vt odio, & inimicitia depositis, fideliter ei seruire velit, qui tot in ipsum bona confert: & cum à suis inimicis cruci esset affixus, voluit manus suas extensas esse, lignoque affixas, sic ostendens, quod in se esset, nunquam se pratermissurum excipere & complecti, culpam suam deprecantem.

Sine termi-
no cōdenā-
da sunt in-
nūia.

CAPUT VII.

CO NS LIA CIRCA PURITATEM INTENTIONIS
in actionibus nostris, & nominatum in Eleemosynis, Ieiunis; & Oratio-
nibus: sublatius in anis gloria occasiōibus.

AMIRANDVS est noster magni consilij Angelus, quod velit consilijs suis propositis efficere seruos suos tanquam Angelos in modo faciendi opera sua, atque si non degeneret inter homines, nec ab illis aspiceretur. Vult enim, remoueri occasiones, quae hinc oriti possunt amittendi premium, quod propter talia opera promerentur. Et quoniam magis ordinaria & honorifica opera inter Christianos sunt Eleemosynæ, & misericordiae erga egenos; orationis & cultus ipsius Dei; pœnitentie, & mortificationis externæ. quæ nos ipsos in officio alias continent; in his, in qua tribus actionum generibus, consilia dare voluit magna perfectionis, vt intentionis puritas in eis seruaretur: quæ intentio, quod in huistmodi operibus non lēdatur ordinariè, ex eo quod voluptates; aut diuitiæ; sed inanes honores querantur: luadet ipse, secretum in eis faciendis seruandum, & à communī, & publico conspectu recedendū, vt inanis gloria viteretur: obiter tamen multa alia præbet consilia ac documenta circa trium harū virtutum perfectionem. De quibus, quod in præcedentibus temis fuisse est actum, ea nunc solū adferemus, quæ ipse Christus D. N. hic nos docet: a attendite, inquit, ne iusticiam vestram faciatis coram hominibꝫ, ut videamini ab eis; alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum, qui in cœlis est. Cum ergo faci Eleemosynam, noli tuba canere ante te sicut Hypocrite faciunt in synagogis, & in vicis, ut honorificentur ab hominibꝫ. Te autem faci Eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid facias dexter tua: ut sit Eleemosyna tua in abscondito, & Pater tuus, qui vides in abscondito, reddet tibi. Et cum oratis non eritis sicut Hypocrite, qui amant in synagogis, & in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab homini-

intentis re-
fusa in omni
opere bone
requiritur.

a Mat. 6 1.

bus. Tu autem cum oraueris, intra in cubiculum tuum. Et clauso ostio ora Patrem tuum in abscondito. Cum autem ieiunatis, nolite fieri sicut Hypocrite tristes. Extremant enim facies suas, ut apparent hominibus ieiunantes. Tu autem cum ieiunari, vige caput tuum. Et faciem tuam laeta, ne videoaris hominibus ieiunans, sed patruo, qui est in abscondito. Hęc omnia sunt verba nostri Salvatoris, in quibus aliqua sunt præcepta, & aliqua consilia. Præceptum est, ne opus faciamus, & præcepera Dei seruenius, vt vanè inde ab hominibus laudemur, & honoremur. Hoc enim est laborare inaniter, & absque ullo commodo, aut alio præmio, quam ipsius humanæ laudis. Consilium vero est, vt huius inanis gloriae occasionem fugiamus, quando aliquod eius periculum imminent. Nam alioquin huiusmodi bona opera, publicè & coram hominibus facere non est esse malum; potius personæ publicæ & perfectæ possunt, ac meritò debent, ea opera publicè facere: nō vt ab hominibus honorentur; sed vt b. viadene (quæ admodum Christus dixit) opera vestra bona glorificent Patrem vestrum, quem caelis est; eoque exemplo a filiis facienda animentur. In qua re (ait Sanctus Augustinus) non debent huiusmodi viri esse pusillanimes ac timidi nam si times spectator, non habebis imitatores. debes ergo videri: sed ad hoc debes facere, vt vidaris. Et tunc opus quidem tuum, erit publicum; sed intentio manebit secreta. Tyrones autem, & qui ēdhuc debilem habent virtutem, & lentiunt vanitatis tentationes; sequē periculo exponi locum ei dandi: hi, inquam, sequi debent Salvatorem consilium, vt sonat litera; & studere, quantum in ipsis erit, vt ad opera, quæ ex se non exigunt locum publicum, eligant secretum: non quod non licet in publico facere; sed quod, attenta facientis debilitate, ei non expediatur, in quam rem magno usui sunt tria insignia documenta, quæ hic Salvator insinuauit.

1. PRIMUM est, vt omnes, siue perfecti sint, siue imperfecti, animæ oculos & ipsam intentionem in Dei viui presentiam, in omni loco publico & secreto existentis, rectè coniijciant, optantes, ita opus facere, vt soli illi placeat, quasi solus esset in toto mundo. Perfecti autem, quamvis in medio foro & multis hominibus circumdati versentur, non tamen propterea præpediuntur, quo minus rectè Deum suum respiciant. quod si inanis gloria cogitationes occurrant, facile eas repellunt: ideoque securi sunt, etiam cum publice bona opera faciunt. At imperfecti, & Tyrones, cùm attendunt se ab hominibus aspici, facile prætentia Dei oblitii, illos sequuntur. Quare & facilius & tutius in abscondito Deum inueniunt, quam in publico. ideoque illis expediat, occasiones fugere præstatem suæ intentionis maculandi.

2. Ad Eodem dirigitur secundum documentum: ne indicia, aut singularia externa signa dent bonorum operum, quæ faciant. Quamvis enim id alijs licet: ipsis tamen non expedit quia occasio est, & periculum labendi

in Hy-

Venam glo-
riam qua-
ren laborat
inauster.

b. Mat. 5. 16

Tract. 8 in
Epi. Ioann.
10me. 9.

Dei praes-
ens semper
ante oculos
habenda.

2.

in Hypocrysium. Illa enim singularitas, instar tubæ alicuius est, vocantis alios ut ipsos aspiciant, & laudent; aut ut vanitatis tentatio oriatur. quam obrem Christus D. N. dixit: *cum facis eleemosynam, noli tuba canere ante te. si significare enim, vt aduerit S. Petrus Chrysologus) eleemosynam, in qua huiusmodi instrumentum inflatur, non esse pacis, sed belli; non pietatis, sed turbationis, prouocat eam contra se hostes, qui ipsum expugnent, & eleemosynæ eius fructum deprædentur.* Et, si exacte res examinetur, depræhendetur, non facere verè misericordiam; sed eam vendere pro precio laudum oblatum. Et eandem ob causam dicit idem Dominus, quando *reunias*, aut alia facis opera pœnitentia ex speciali tua deuotione, ne singularia aliqua eius iudicia præbeas in facie, aut in corpore; nec talis tua sit pœnitentia in publico, vt reliquis aspicientibus adferat admirationem: quia id totum est vanitatis tuba. Potius igitur in alterum extremum inclinare stude, signa edens hilaritatis, vngens & clavans faciem tuam, & affabilem illam præbens. Vt autem exterior hæc species (ait S. Basilus) non sit ficta, sed reuera ex interiori affectu & intentione nascatur: vnde spiritum tuum oleo deuotio-
nis, tuamque conscientiam à culpis ablue, vt vera sit cordis lætitia. Et quamvis caro natura fer sentiat iejunium, ac disciplina tristetur: dissimulanda tamen tristitia illa est. *Ecce spiritus lætitia vincenda: aut certe / vt S. Chrysostomus ait/ si iejunium aliquibus signis se ipsum prodit: ne ipsius iejunij signa edas, nec tam en propterea tristitia signa prohibentur, quæ approbat Ecclesia in iejunij se institutis.* Hæc enim, quod omnibus sint communia, non ita vanitatis occasionem adferunt, sed potius humiliationem nutriunt.

SED ulterius progreditur Saluatoris nostri documentum, cùm ait: *cum facis eleemosynam, (& idem est de quounque alio bono opere) nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua; quasi dixerit: non sit tibi satis, quod publicum fugias locū, & tua opera hominibus occultes: sed etiam cum es in occulto, & ab eis remotus, stude te ipsum etiam fugere, ac tui operis obliuisci. ne tibi ipsi complaceras, & ex ipso opere euaneas: sed vigila.* (vt ait S. Augustinus) *ne recta Deo placendi intentioni minus rectus alius finis admisceatur inanis complacentia.* Quare necesse est, vt manus tua dextra superior scilicet spiritus portio noverit opera, quæ agis, caque dirigas ad ultimum suum finem, qui est Deus. Ne tamen huius rei certiore facias portionem tuam inferiorem, hoc est, carnem ad malum propensam; nec cum ea conferas, quid tibi sit agendum: certo enim male tibi consulet, milleque repugnantibus & contradictionibus te replebit; aut rationes comicebit terrenas: vt te ipsum potius quæras, quam Deum. Ita igitur opus tuum perfice, quasi illa oratione non esset conscientia; sed solum attendas ad id, quod Deus vult. Adhæc: studere ne manus tua sinistra sciatur, quid faciat dextera, hoc significat: ne multum la-

*Cauenda
signa singu-
laria bono-
periu.*

*Homil. 1. de
ieunio.*

*Homil 15.
imperf. in
Matth.*

*3.
Fugienda
complacen-
tia sui in o-
pero bono.
Lxx. 1. de
ser. Dom.
Mon. cap. 5.*

c Philip. 3.13

d Psal. 76.11

boreis in aspiciendis bonis operibus tuis cum periculo alicuius propterea eis complacentiae; sed potius exemplo Apostoli, c quae retro sunt, hoc est, que haec tenus fecisti, oblinisciens: ad ea, que sunt priora, & recentiora, te ipsum extendas: Satis enim est, Deum nosse, quae tu facis, ut eius dextra manus te adiuuet ac remuneret. Quotidie igitur cum Davide diceps dum tibi est; d nunc cepi Deo seruire: nec præterisorum rationem habeo, nec eorum recordor: sed hic est mutatio dexteræ excolsi, hæc cinquam cordis mei mutatione, & recens ad perfectionem asequendam anhelatio, non mea est; sed dexteræ Dei, quæ ad eam concipiendam, & procreandam me impellit, & confortat.

C A P T U R E

CONSILIVUM NON IVRANDI IN COMMUNI hominum conuersatione; & reverentia sanctissimi Dei nomini exhibenda.

a Mat. 5.34
Jacobi 5.12

ALVD MAGNI momenti documentum dedit suis discipulis Supremus noster Magister, ne Scribarum & Phariseorum deceptionem lequerentur, qui glotiabantur, quod passim iuramenti uerentur, existimantes, hac ratione se magis Dei nomen honoret, si frequentissime illud ore suo proferrent. *Auditis, quia dictum est antiquis: non perserabis.* Et id est, quod autem Domino iuramentum datus non uare omnino, neque per celum: quia thronus Dei est, neque per terram: quia scabellum est pedum eius; neque per Ierosolymam: quia civitas est magni Regis, neque per caput suum iuraueris: quia non potes unum capillum, albinum facere, ani ingratis. Sit autem sermo vester, est, est: non, non: quod autem his abundantius est, a malo est. In his Christi Domini verbis aliquid proponitur ex precepto, aliquid ex consilio iheruandum. Nam iuramentum interdum est illicitum, interdum autem potest esse licitum: sed non expedit illud adhibere, interdum autem & licitum est, & expedit illo vti: est autem non modica prudentia, & scientia; nosle medium tenere in re adeò varia & perplexa.

b Gen. 22.16
Esa. 131.11.
c Apo. 10.6.
d Ge. 14.22
e Rom. 1.9.
De Hæreti-
cis e. Exod.
municamus
in Synod.
Ephesin.
f Ierem. 4.2
g Tho. 2.1.
q. 83.4.3.

PRIMUM negari non potest, aliquando licitum esse, ac sanctum iuramentum: adhibere: cum ipmet Deus b per semetipsum iuraverit, & c Angeli, antiquid Patriarche, sancti e Apostoli, etiam iurauunt, & in lege veteri in aliquibus casib[us] s permittebatur iuramentum; & Catholica Ecclesia idem approbat, imò etiam in aliquibus iubet, præcipue cum hæreticos penitentes recipit ac reconciliat. Sed vt iuramentum sit licitum & conueniens, adesse debent tres illi socij, quos Ieremias f Veritatem, Injustiam, & Iudicium appellat. VERITAS tunc adesse censemur, cum iurans, verum esse existimat id, quod iurat: IUSTITIA, cum non promittitur aliquid mali, nec causa, cur iuratur, est iniusta: IUDICIVM, quod est virtus prudentiae, tria alia complectitur, Necesitatem, Reverentiam, & Considerationem. NECESSITAS tunc adesse censetur,